محمد اسحاق برکت
ویرجینیا ـ امریکا
۲۵ جنوری ۲۰۰۹

منـنـه

له خوشحالئ نه په کا لو کې نـــه ځاېـــيرم
د شاعرانو افتخار راته لېـرلي پيغا مـــــونه

چې د(اسير) پيغام مې ولوست انترنيت کې
له خوشحالئ نه په خپل ځای وهـم توپـو نه

د خــــدايتعـالی راباندې لطـــف شــــو
چې(اسير) زما د زړګي وايستل غمـونـه

کاغذه ورشه احترام کړه په تعظيـم شه
وروسته رويبارشه ورته وايه سلامونه

مـبارکـي را کـــړئ عـالـــــمـه
زه نن (اسير) ته امتنان وړاندې کومه

(اسير) پــه تـــولــو بــانـــدې ګران دی
د شاعرئ بنکلي سره عالم تازه کوينه (نسيم)

پـــرد ی وطـن راتـــــه د و زخ د ی
(اسير) پخپل شعر راته جوړکړل جنتونه

خپل وطن خو بنايسته او خپل وطن دی
خو اهريمنو کـې جوړ کـړي دوزخونه

(اسير) د خلکو په دردونو بنه پوهيږي
بې درده يـار ته بـه ونه وايم حالـونه

د زړګــي باغ راتـــه ګـلزار شـــــو
ده ما ته زړه کې ډېر ګلان کرليد ينه

چې ستــا د شعــر کـرښي په کې وي
هغه کتاب په خوشحالۍ شروع کومه

د بـې وطنـۍ پـــه درد بـــه مړ يـــم
چې د(اسير) (نسيم) راوالوت جوړبـه يمه

چې د(اسير) د فروتنۍ نښې په کـــې وي
هغه شخصيت ته په احتـرام ودرېـــږمــه

چې دقلم ياران يو ځای شي انترنيت کې
په رقيـبانو به دوی جوړ کړي ماتمونـه

د (معـروفي) به دا خـدمت د چا هېر نه شي
چې ليکوالانـوتـه يې جـوړ کـړل مجلسونــــه